

Sygn. akt I PK 44/05

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko "E." Spółce Akcyjnej w K.
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 6 października 2004 r., sygn. akt III APa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 6 października 2004 r., III APa .../04, Sąd Apelacyjny w K. oddalił apelację powoda J. P. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 czerwca 2004 r., V P .../04, oddalającego powództwo przeciwko E. S.A. w Ki. o zapłatę wynagrodzenia w kwocie 85.500 zł.

Wyrok ten kasacją zaskarżył powód, który jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie kasacji wskazał potrzebę wykładni art. 42 k.p. przez wyjaśnienie "czy zmiana treści stosunku pracy polegająca na powierzeniu pracownikowi wykonywania w zakładzie pracy dodatkowej funkcji, której zakres nie pokrywa się z dotychczas wykonywaną, a dla której przepisy wyraźnie przewidują dwa różne stanowiska pracy i stanowią o ich odmiennych kompetencjach, wymaga dokonania zmiany pracownikowi warunków pracy i płacy?"

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu nie była bezpośrednio kwestia niezgodności z prawem czynności pracodawcy polegającej na zmianie zakresu czynności (stanowiska) powoda, a w szczególności, czy zmiana ta powinna nastąpić w trybie wypowiedzenia zmieniającego, czy też wystarczające było polecenie pracodawcy. Powód tej czynności nie zakwestionował i podjął, a następnie przez długi okres wykonywał nowe obowiązki. Wskazany problem rzeczywiście może budzić wątpliwości, choć jego rozstrzygnięcie zależy od okoliczności konkretnej sprawy (por. wyrok z dnia 10 stycznia 1969 r., III PRN 83/68, OSNCP 1969 nr 10, poz. 183; wyrok z dnia 7 listopada 1974 r., I PR 332/74, OSNCP 1975 nr 6, poz. 103; OSPiKA 1975 nr 9, poz. 206 z glosą L. Florka; wyrok z dnia 18 lutego 1976 r., I PRN 3/76, OSNCP 1976 nr 10, poz. 224; OSPiKA 1977 nr 6, poz. 99 z glosą M. Seweryńskiego; wyrok z dnia 26 marca 1980 r., I PRN 23/80, Służba Pracownicza 1980 nr 10, s. 36; wyrok z dnia 20 maja 1983 r., I PRN 65/83, OSNCP 1983 nr 12, poz. 204; OSPiKA 1985 nr 4, poz. 69 z glosą H. Wierzińskiej). Powód dochodził zapłaty wynagrodzenia za pracę, wyższego niż wynikające z umowy o pracę. Zasadność takiego roszczenia nie jest zależna od oceny, czy powierzenie powodowi innych czynności wymagało dokonania wypowiedzenia zmieniającego. Nawet, gdyby przyjąć, że było ono konieczne, to i tak nie oznacza to, że wypowiedzenie zmieniające warunki pracy musiało prowadzić do podwyższenia wynagrodzenia (zmiany warunków płacy). Wobec tego, wskazane przez powoda zagadnienie prawne nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro podstawą faktyczną zaskarżonego wyroku jest ustalenie i jego ocena, że powód otrzymywał wynagrodzenie za pracę adekwatne do wykonywanej pracy oraz zgodne z przepisami.

Sąd Najwyższy ocenił, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 1 k.p.c., zwłaszcza wskazane przez skarżącego. Po rozważeniu przesłanek określonych w art. 393 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy uznał za uzasadnioną odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania, o czym orzekł na podstawie tych przepisów w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c.